

LA BÈSTIA CORRÚPIA

D'estimar com
les pastanagues
(Radiocactus Recordings)
POP ELECTRÒNIC

El malgratenc Toni Hernández, de qui ja havíem sabut pels seus experiments amb **La Big Serràndez Orchestra**, debuta amb el seu nou projecte: **La Bèstia Corrúpia**. Una col·lecció de tretze temes de pop amb un regust electrònic d'estètica vuitantera i lletres delirants i de marcada ironia. Resulta inevitable, quan escoltem cançons com "Lliliput" o "Muntanya russa", que aquest projecte prengui la forma d'un **Quimi Portet** amb sobredosi d'escolta de **Depeche Mode** i derivats: un pop de sintetitzadors que, en determinats moments, no renuncia a fer ús de la distorsió ("Cabra" o "Tour de France") o pren un perfil més acústic i s'apropa als referents de la cançó galàctica ("Paraigua"). Al marge de certa precarietat tècnica que dóna a tot el disc un perfil excessivament casolà, fa la sensació que **La Bèstia Corrúpia** es queda una mica a mig camí de tot arreu i no concreta res. Un **divertimento** amb apunts estilístics interessants però amb **excessiva dispersió**. **ROGER PALÀ ****

MARIA COMA

Linòleum
(Amniòtic Records)
POP

Les esperances dipositades en el debut de l'anunciada **Hanne Hukkelberg** o **Björk** catalana s'han convertit en les dotze cançons de **Linòleum**, un treball que engega des dels llençols de "Dormint" per seguir somiant i destapant el seu univers líricament naïf i musicalment experimental. Un passeig entre núvols de **Blu-Tack** i "Ramats de pomes", mentre naveguem per l'espessa jungla de "Matèria gris". Cançons on **Maria Coma**, musicalment recolzada pel seu incondicional **Pau Vallvé**, converteix les intimitats en contes il·lustrats, tan gràfics com el d'una infeliç "Placentà". Potser se'ns escaparan els tecnicismes d'un gravat fet amb linòleum, però entendrem la feta feina amb paciència i amor amb el minut i escaig que dura el tema "Bigarrat". **Maria Coma es transforma en una gata maula**. **E.S. *****

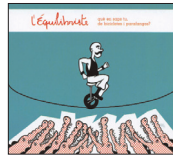

ELS AMICS DE LES ARTS

Bed & Breakfast
(Nòmada 57 Records)
CANÇÓ-POP

El quartet barceloní comença el seu tercer disc llampant amb la cançó més 'amanelada' que tenen, "Jean-Luc", perquè així els moderns i saberuts diguin allò de "Manel ja ho feien...". Però el fet és que **Els Amics de les Arts** van començar abans, són amics de tothom i tenen moltes històries de peu de carrer per explicar, com demostra aquest magnífic *Bed & Breakfast*. Una de les seves fórmules és saber trobar com parlar alhora de **Paul Auster**, cantautors i futbol sense que grinyoli, i afegir-hi una tornada tan senzilla però tan divertida com 'ulelé ulalà, un shawarma amb tu és el millor que hi ha' ("4-3-3"). Amb la seva simpatia, que amara les dotze cançons-relats, **Els Amics de les Arts** colen força gols, frases memorables com ara: 'tu vius al planeta piruleta' ("Les meves ex i tu"), 'som bolets postindustrials' ("Liverpool"), 'a la ciutat la gent s'estima de forma intermitent' ("L'home que va matar Liberty Valance") o 'tot i no ser massa guapo sóc molt divertit' ("La merda se'ns menja"). "L'home que treballa fent de gos" és el motiu de la portada del disc, i no perquè sí: és una de les cançons que canten amb més ganes, en defensa de tots els antiherois protagonistes de les històries del *Bed & Breakfast* —com coregen també 'no podré ser mai el teu heroi' ("Super Bon Noi")—. Pel que fa a la cançó que dóna títol al disc, és un tribut a la felicitat de les nits que no acaben en parella, sinó amb un digne esmorzar. L'únic avís per als impacients és la llargada de les cançons, la majoria de més de quatre minuts. **Els quatre punts forts dels amics: atmosferes emotives, proximitat, simpatia i un joc de quatre veus infal·lible**. **HELENA M. ALEGRET *****

HELENA M. ALEGRET ***

L'ÉQUILIBRISTE

Què en saps tu, de bicicletes i parafangos?
(Flor y Nata Records)
POP-ROCK

Són una desena d'acrobàcies musicals que arriben navegant des de Mallorca, amb un projecte integrat en gran part pels músics que abans formaven **Joan Toni Skarabat**. Afirment que són 'un grup de Champions League que juga a segona divisió', tot i que debuten amb un treball de primera qualitat, amb funambulismes tan terrenals com "Aquest món que vivim" o la pluja d'"Un dimecres de desembre". El comiat dalt de la corda fluixa es diu "No és un adéu", i els coloms volen per dins del cap dels que el tenen ple de "Grins i arena". L'equilibri es perd completament en el record a l'"11 M", mentre la veu de Joan Antoni Fuster busca la cara de **Llucifer**. **L'Équilibriste demostra com de les tristors, la ràbia i la melancolia en poden sortir grans cançons, amb una aposta clara de pop indie des de Mallorca**. **ELISENDA SORIGUERA *****

FAÈRICA

Benvinguts al Planeta vermell
(Anmi Records)
ROCK

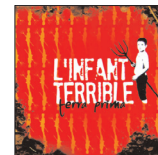
Ara que està tan de moda el Japó, iniciar el disc amb el tema "Postapocalíptic Tokyo", de pop-rock amb aires de metàl, té el seu què. Els igualadins **Faèrica** fan explotar el món capitalista per anar-se'n al "Planeta vermell", una cançó que té un aire més bucòlic i pur, tant, que pots imaginar que a Mart hi ha boscos, i els seus senyors de l'odi i els ocells de mal averany semblen un joc de taula *made in Faèrica*. Lúdica potser seria la paraula que millor definiria la interpretació d'un grup que utilitza tota mena d'imatgeria (monstres, daus, infern...) d'essències cèltes, màgiques o medievals. En són icones cançons com "L'aberint". La cançó d'amor és "Crepuscle" i la balada "La dama blanca". **Travessen el temps i l'espai sense caure en l'innocent món de fades**. **HELENA M. ALEGRET *****

GONÇAL

Poble no identificat
(autoeditat)
POP-ROCK

Gonçal és el projecte de **Gonzalo Perales**, cantautor de Sants que s'acompanya dels **Marcians Siderals** —com **Gerard Sesé** o la col·laboració de **Núria Feliu**— per conquerir aquest **Poble no identificat**. Narracions i cançons es compaginen en un disc on un tal **Francesc Macià** viatja des d'una altra galàxia per identificar aquest petit poble nostre, no identificat. Amb aquest projecte, **Gonçal** ha guanyat el concurs Enganxa't a la Música 2009. Engega amb l'aterratge ("N'hi ha que viatgen estrellats"), obre el paracaigudes i comença el passeig ("Paseo por la Castellana"), es perd entre Manhattan i el Far West ("Hola & Goodbye") i interloca amb els terrestres ("Tinc una pregunta per a vostè"), que vivim carregant la "Hipoteca galàctica", amb la reivindicació patriòtica que culmina amb "La Dama d'Aragó", "El rossinyol" i la "Sardana marciana". **Fa que ens mirem el melic per identificar-nos com a poble**. **ELISENDA SORIGUERA ****

L'INFANT TERRIBLE

Terra prima
(Autoeditat)
ROCK-SKA

Agradable sorpresa que demostra que a les Illes Balears hi comença a fer xup-xup un caliu de bandes de rock combatiu. Si des de l'illa de Mallorca ja fa temps que piquen fort grups com **Es Reboster** o uns de més veterans com **Oprimits**, des de Ferreries (a Menorca) ens arriba el debut de **L'Infant Terrible**, una potent banda de rock i fusió encapçalada per la veu de la cantant **Maria Marques**. No us deixeu pas enganyar per la introducció de la cançó que obre el disc, amb un bell cant dels glosadors **Zes i Pele**: malgrat aquest apunt *roots*, la resta del disc es basa en un ska-rock contundent, els ritmes sincopats que semblen inevitables en propostes d'aquest calibre ("Jocs de taula", amb flabiol inclòs) i una aposta més aviat tímida per les programacions i els ambients més foscos, pròxims al metàl ("Vaixell de pedra"). Cal destacar un potent senzill, "Emili Gomila", que dediquen a un lluitador antifeixista de Ferreries, que és la millor carta de presentació que podia tenir el seu interessant primer disc. **Des de la terra i per la terra, L'Infant Terrible canta per la revolta i la memòria**. **R.P. ****